

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 4 marca 2015r.

Sąd Okręgowy w Suwałkach I Wydział Cywilny w składzie następującym:

Przewodniczący:	SSO Dariusz Małkiński
Sędziowie:	SSO Cezary Olszewski (spr.) SSO Mirosław Krzysztof Derda
Protokolant:	st. sekr. sąd. Ewa Andryszczyk

po rozpoznaniu w dniu 4 marca 2015 roku w Suwałkach

na rozprawie

sprawy z powództwa **E. O. i K. O.**

przeciwko A. O.

o zmianę orzeczenia alimentacyjnego

na skutek apelacji pozwanego A. O.

od wyroku Sądu Rejonowego w Augustowie

z dnia 28 listopada 2014r., sygn. akt III RC 174/14

oddala apelację.

Sygn. akt: I. Ca. 50/15

UZASADNIENIE

Powódki E. O. i K. O. wystąpiły z pozwem o podwyższenie alimentów zasądzonych na ich rzecz od pozwanego A. O. z kwoty po 300 zł miesięcznie do kwoty po 800 zł miesięcznie na rzecz każdej z nich.

Pozwany A. O. wnosił o oddalenie powództwa w całości.

Wyrokiem z dnia 28 listopada 2014 r. w sprawie o sygn. akt: III. RC. 174/14 Sąd Rejonowy w Augustowie alimenty ustalone prawomocnym wyrokiem Sądu Rejonowego w Augustowie z dnia 29.10.2009 r. w sprawie III RC 134/09 od pozwanego A. O. na rzecz E. O. i K. O. w kwocie po 300 zł miesięcznie na każdą z nich, podwyższył do kwoty 600 zł miesięcznie na rzecz E. O. i do kwoty 500 złotych miesięcznie na rzecz K. O., płatnych do dnia 10-go każdego miesiąca z ustawowymi odsetkami w przypadku zwłoki w płatności każdej raty, poczynając od dnia 29 sierpnia 2014 r. do rąk odpowiednio każdej z powódek i w pozostałym zakresie powództwa oddalił oraz zwolnił pozwanego od ponoszenia

opłat w sprawie przejmując je na rachunek Skarbu Państwa, jak też wyrokowi w pkt 1 nadał rygor natychmiastowej wykonalności i klauzulę wykonalności.

Z ustaleń faktycznych poczynionych przez Sąd Rejonowy wynika, że prawomocnym wyrokiem Sądu Rejonowego w Augustowie z dnia 29.10.2009 r. w sprawie sygn. akt III RC 134/09 pozwany został zobowiązany do płacenia na rzecz powódek alimentów w kwocie po 300 zł miesięcznie na każdą z nich.

W dacie wydania tego orzeczenia, E. O. miała 15 lat i uczyła się w klasie III gimnazjum, natomiast K. O. miała 14 lat i uczyła się w klasie II gimnazjum. Ich matka wówczas utrzymywała także córkę M. w wieku 17 lat – uczennicę klasy II technikum. Matka powódek chorowała na nowotwór, ale pomimo tego podejmowała zatrudnienie przy pracach użytecznych, gdzie zarabiała 260 zł miesięcznie. Korzystała z pomocy opieki społecznej. Mieszkała wraz z dziećmi i partnerem w mieszkaniu komunalnym. Jako że korzystała z dodatku mieszkaniowego, na opłaty wydawała ok. 80 zł miesięcznie. Alimenty na powódki i ich siostrę od pozwanego otrzymywała z funduszu alimentacyjnego. Jej partner utrzymywał się z prac dorywczych i zarabiał ok. 400 -500 zł miesięcznie.

Natomiast wówczas pozwany przebywał w (...), gdzie mieszkał i pracował.

Aktualnie pozwany po wcześniejszej egzekucji komorniczej płaci alimenty na rzecz powódek. Jednak nie utrzymuje z nimi żadnego kontaktu. Nie przesyła im żadnych paczek ani prezentów. W dniu 7 sierpnia 2014 r. zmarła matka powódek i ojciec nie pomógł im nawet przy organizacji pogrzebu.

E. O. obecnie ma 20 lat i studiuje na II roku (...) B.. Są to studia dzienne. Powódka mieszka na stacji, której koszty utrzymania wynoszą ok. 600 zł miesięcznie. Powódka stara się dorabiać, jednak nie zawsze może podjąć pracę dorywczą, z uwagi na plan zajęć. Powódki nie mają żadnej renty po matce. W ostatnim czasie ich matka długo chorowała i nie pozostawała w zatrudnieniu. Powódki ponoszą także koszty utrzymania mieszkania w A. w wysokości ok. 300 zł miesięcznie. Ich najstarsza siostra wyjechała za granicę i w miarę swych możliwości pomaga im finansowo.

Natomiast K. O. ma 19 lat i uczy się w IV klasie technikum. Podczas gdy siostra jest na studiach powódka mieszka sama w A.. Okresowo korzysta z pomocy opieki społecznej. Po skończeniu nauki w technikum także planuje podjęcie studiów w B.. Rodzina od strony ojca nie pomaga powódkom w utrzymaniu i nie utrzymuje z nimi kontaktu.

Pozwany aktualnie ma 44 lata, z zawodu jest malarzem, od 6 lat mieszka i pracuje w (...), gdzie posiada dom, pracę i założoną nową rodzinę. Ponadto w A. ma mieszkanie, które wynajmuje za ok. 600 zł miesięcznie. Oprócz powódek ma na utrzymaniu jeszcze dwoje małoletnich dzieci. Żona pozwanego nie pracuje. Na opłaty związane z utrzymaniem mieszkania wydatkuje ok. 400 - 600 euro miesięcznie. W banku posiada kredyt w kwocie 60.000 Euro zaciągnięty na kupno domu. Rocznie pozwany zarabia 14.612 Euro brutto.

W tak ustalonym stanie faktycznym Sąd I instancji na gruncie art. 138 k.r.o. wskazał, że po stronie powódek od ostatniej sprawy o alimenty, od której minęło 5 lat, nastąpiła istotna zmiana uzasadniająca podwyższenie alimentów na ich rzecz. Zmiana ta była spowodowana znacznym wzrostem ich kosztów utrzymania związanych z dorastaniem, podjęciem studiów przez E. O. i ich planowaniem przez K. O.. Sąd I instancji zważył również, że pomimo, iż powódki są pełnoletnie, jednak z uwagi na kontynuowanie nauki, nie są one samodzielnie się utrzymać. Od śmierci matki ich sytuacja finansowa i życiowa znacznie się pogorszyła. Muszą ponieść koszty utrzymania mieszkania w A., gdzie mieszka i uczy się młodsza powódka, a także ponieść koszty utrzymania starszej powódki w B.. W tych warunkach Sąd Rejonowy zważył, że przeciętny koszt utrzymania starszej studiującej powódki wynosi ok. 1000 zł miesięcznie, a młodszej ok. 800 zł i w konsekwencji zasądził od pozwanego na rzecz E. O. kwotę po 600 zł miesięcznie, a na rzecz K. O. kwotę po 500 zł miesięcznie. Zdaniem Sądu I instancji, pozwany posiada możliwości zarobkowe i majątkowe, aby partycypować w tym zakresie w kosztach utrzymania córek. Posiada on mieszkanie w A., z którego czerpie dochód. Ponadto jest osobą młodą i zdrową. Jakkolwiek spoczywa też na nim obowiązek utrzymania nowej rodziny, to jednak nie może czynić tego kosztem powódek.

Apelację od powyższego wyroku wniósł pozwany A. O., zarzucając Sądowi Rejonowemu błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, mający wpływ na jego treść polegający na błędnym przyjęciu, iż pozwany ma znaczne możliwości finansowe, z których czerpie dochód oraz błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, mający wpływ na jego treść polegający na błędnym przyjęciu, iż pozwany nie interesuje się losem swoich dzieci ani nie utrzymuje z nimi kontaktu.

Mając na względzie powyższe, wniósł o zmianę zaskarżonego wyroku poprzez uwzględnienie powództw do kwot po 400 zł miesięcznie na rzecz każdej z powódek, ewentualnie o uchylenie zaskarżonego orzeczenia i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Apelacja pozwanego nie zasługuje na uwzględnienie.

Ustalenia faktyczne dokonane przez Sąd I instancji są prawidłowe. Sąd Rejonowy w sposób wszechstronny i prawidłowy wyjaśnił okoliczności istotne dla rozstrzygnięcia sprawy oraz poczynił właściwe ustalenia faktyczne i prawne, które Sąd Okręgowy w pełni podziela i przyjmuje za własne. Na ich podstawie Sąd Rejonowy prawidłowo wywiódł, że w sprawie istniały podstawy do zwiększenia zakresu obowiązku alimentacyjnego pozwanego względem powódek. Stanowczego podkreślenia wymaga, że niezasadny jest zarzut naruszenia art. 233 § 1 k.p.c., ponieważ wbrew twierdzeniom autora apelacji, Sąd I instancji wszechstronnie przeanalizował zgromadzony w sprawie materiał dowodowy, zwracając również uwagę na aspekty podniesione przez skarżącego w apelacji, a które miały znaczenie dla rozstrzygnięcia sprawy.

Nie ulega wątpliwości, że sytuacja majątkowa powódek w związku ze śmiercią ich matki, która nie pozostawała w legalnym zatrudnieniu stała się bardzo trudna. Ponadto obie powódki kształcą się i podwyższają swoje kwalifikacje zawodowe, a więc na obecnym etapie ich życia nie posiadają możliwości samodzielnego utrzymania.

Słusznie także Sąd Rejonowy zauważył, iż pozwany prowadząc wspólne gospodarstwo domowe z obecną żoną musi liczyć się z tym, że winna ona również partycypować w kosztach utrzymania domu. Nie można przy tym zapominać, że pozwany pracuje oraz mieszka z żoną i dwójką dzieci za granicą i tam też posiada dom, na zakup którego zaciągnął kredyt w banku, co ewidentnie świadczy raczej o jego dobrych możliwościach finansowych. Prawidłowo też Sąd Rejonowy przyjął, że jakkolwiek spoczywa na pozwanym obowiązek utrzymania nowej rodziny, to jednak nie może czynić tego kosztem powódek.

Sąd Rejonowy prawidłowo więc przy rozstrzygnięciu sprawy miał na względzie treść przepisu art. 133 § 1 k.r.o., zgodnie z którym rodzice są obowiązani do świadczeń alimentacyjnych względem dziecka, które nie jest jeszcze w stanie utrzymać się samodzielnie, chyba że dochody z majątku dziecka wystarczają na pokrycie kosztów jego utrzymania i wychowania. I niewątpliwie nie ma tu znaczenia fakt, że uprawniony osiągnął pełnoletność, ponieważ obowiązek rodziców dostarczania środków utrzymania i wychowania trwa dopóty, dopóki dziecko nie zdobędzie, stosownie do swych uzdolnień i predyspozycji, kwalifikacji zawodowych, czyli do chwili usamodzielnienia się i to niezależnie od osiągniętego wieku. Ponadto jak wskazuje w swoich orzeczeniach Sąd Najwyższy wykładnia art. 133 § 1 k.r.o. nie może pozostawać bez związku z art. 96 § 1 k.r.o., z którego wynika iż obowiązek alimentacyjny rodziców wobec dziecka stanowi uszczegółowienie ogólnego obowiązku troszczenia się o fizyczny i duchowy rozwój dziecka i należytego przygotowania go, odpowiednio do jego uzdolnień, do pracy zawodowej, a obowiązek ten nie jest ograniczony przez żaden sztywny termin (...), jedyną miarodajną okolicznością, od której zależy trwanie bądź ustanie tego obowiązku jest to czy dziecko może utrzymać się samodzielnie (wyrok Sądu Najwyższego z dnia 14 listopada 1997 roku, III CKN 217/97).

W okolicznościach niniejszej sprawy istotne jest, że powódki, w chwili obecnej, nie mogą podjąć pracy, gdyż obie się uczą: E. O. studiuje w B., a K. O. jest w klasie maturalnej i wykazuje chęć dalszej nauki. Obie pozostają w bardzo trudnej sytuacji, albowiem jeszcze do niedawna mogły liczyć na pomoc ich matki, a obecnie obowiązek alimentacyjny w całości

spoczywa na pozwanym. Jedynym źródłem ich dochodów stanowią alimenty, zasiłki i doraźna pomoc finansowa ich starszej siostry i nie są w stanie samodzielnie zaspokoić swoich potrzeb.

W tych warunkach Sąd Rejonowy słusznie uznał, iż od czasu ostatniego orzekania w przedmiocie alimentów zaistniała zmiana pomiędzy stronami stosunku alimentacyjnego, w rozumieniu art. 138 k.r.o.

Stąd też na mocy art. 385 k.p.c., apelacja pozwanego jako nieuzasadniona, podlegała oddaleniu.